

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Inauguralis Theologica, De Perpetua
Duratione Supplicii Infernalis, ex dicto Joh. III. 39. Qvi non
credit, &c. qvam Adjuvante Deo Trinuno æqve justo ac
misericorde, Consensu Summe ...**

**Krakewitz, Albrecht Joachim von
Gryphiswaldiæ, 1722**

VD18 13279440

Conspectus totius Dissertationis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-16861

Conspectus totius Dissertationis.

§. I.

Aternitas supplicii infernalis à multis negata: Sociniani in annihilatione constituunt. Anabaptistarum Stanislaus Pannonii, Jo. Denk errores. Judaeorum fabula. Origenis dogma. Fratres misericordes: Franc. Georgius. Coelius Secundus Curio. Postellus. Robbert Roberts de Canu. Jo. Appelius. Jo. Angellus Werdenhagen, Petrus Serarius, Jo. Pordage. Jo. Leade. Henr. Horch. Th. Burnet. Petrus Poiret, Sam. Zink, Franc. Merc. de Helmont, Th. Hobbes, imprimis J. W. Petersenius, notantur.

§. II. Commune semper fuit dogma Ecclesiae Christianae aeternam fore damnationem, nec Justinus Martyr, nec Irenaeus errore hoc fuere imbuti nec Graeca Ecclesia Origeni assensum praebeuit: omni tempore Ecclesia huic errori se opposuit: Synodus Oecum. V. Aug. Confessio. Edictum Regis Borusl. Senatus Noriberg. salus damnatorum ut novum dogma omnino suspectum est.

§. III. Laudandi sunt, qui se huic errori opposuere Augustinus, Hieronymus, Andr. Musculus, Justus Menius, Bulingerus, Wigandus, Gerhardus, Calovius, Ittigius, Grapius, Nitschius, Engelshall / Koch, Clasenius, Autores U. N. Fischlinus, Jagerus.

§. IV. Veritas ex sola revelatione petenda: nec secundum faciliorem captum est judicandum.

§. V. Ex variis dictis aeternitatem supplicii Infernalis probantibus unicum eligitur ex Joh. III. 36.

§. VI. Dictum de poena damni & poena sensus agit.

§. VII. Subjectum enunciationis consideratur. Non credens filio. Filius est verus filius DEI, non creatura, ut Ariani, nec factus DEUS, ut Sociniani somniant: & quidem incarnatus, non caelesti corpore, nec angelicam naturam assumpsit. Dictum Ebr. II. contra Petersenium
vindi-

vindicatur. Non Diabolorum expiator CHRISTUS, sed tantum hominum :
& quidem unicus Salvator.

§. VIII. Sola fides nos CHRISTI participes reddit : & sola incredulitates damnat.

§. IX. Fidem DELI verbo suo accendit non per tribulationes.

§. X. Omnes increduli, qui sunt varii generis, damnantur.
Quest. de Salute infantum gentilium.

§. XI. Prædicati pars prima : non videbit vitam æternam, quid significet?

§. XII. An impiis detur pœnitendi locus & occasio post hanc vitam?
Neg. (1) quia nullum extat dictum in tota Scriptura hoc asserens; locus, 1. Petr. III. 19. vindicatur. (2) quia Scriptura asserit, non dari remissionem in altera vita. (3) quia carent mediis sese convertendi (4) tormenta neminem convertunt. (5) status damnatorum non permittit.

§. XIII. Juste excluduntur regno cœlorum increduli, qui tantam misericordiam negligunt.

§. XIV. Prædicatum alterum de pœna sensus, quod & hæc æterna

§. XV. Ira manet super illum.

§. XVI. Nihil ab hac explicatione nos abstrahere potest. Objectiones ex ratione & Scriptura. Vanum est, quod de æonibus dicunt, & quod per cruciatus contumacia damnatorum frangatur, nec ex natura pœnarum probari potest.

§. XVII. Nec obstat justitia DEL.

§. XVIII. Nec misericordia.

§. XIX. Nec diabolo major honor, potentia & felicitas inde resultat, quando damnatorum numerus major est.

§. XX. Nec ullum dictum Scripturae obstat : non Act. III. 19. Ef. XXIV. 22. 1. Cor. XV. 26. 28. Rom. V. 20. Conclusio testimonio Irenæi, Cypriani, Hieronymi & Augustini,
§. I. ÆTER.

ATERNITAS seu PERPETUA DURATIO SUPPLICII INFERNALIS non solum nostra ætate, sed & prioribus seculis, à plurimis piis æqve, si modo verè pii dicendi sunt, ac impiis, vel in dubium vocata, vel plane negata, variisq; impugnata fuit modis. Nil dicam de atheis, epicureis, hujusq; generis hominibus, immortalitatem animæ, resurrectionem corporis ipsamq; divinam essentiam impie ac proterve negantibus, quos magno numero omnia tempora protulerunt. Ex illis, qui Christianum nomen profitentur, non defuisse unquam, nec adhuc deesse, qui æternitatem pœnarum, contra Scripturæ dicta, negent, eamq; immensæ misericordiæ & sanctissimæ divinæ justitiæ quàm maxime adversari putent, hinc effata verbi divini in sensum à mente Spiritus Sancti plane alienum detorqueant, valde dolemus. Quis nescit dogma seu errorem Socinianorum, pœnam impiorum in annihilatione, non sempiterno cruciatu, audacter constituentium? ita enim Socinus T. I. Opp. f. 178. *Docent, peracto judicio, impios, qui tunc vivi erunt, in ignem æternum, una cum diabolo iri detrusum, Matth. XXV. ita videlicet, ut simul omnes ISTO IGNE ABSUMANTUR*, quos solide pro more B. DN. SCHERZERUS in Colleg. *Anti-Socin. refutavit*. Ab his non plane dissimilis est autor libri *de concordia rationis & fidei* anno 1692. Amstelodami evulgati, quem STOSCHIUM, aulæ Brandenburgicæ quondam ministrum, fuisse dicunt, qui animas hominum corporeas statuens, eas simul, cum corpore perire & piorum animas cum corporibus resuscitatum iri, impiorum vero plane desituras ac perituras esse, audacter asserit. Seculo XVI., tempore Lutheri, Anabaptistæ docere ceperunt, omnes damnatos, atq; ipsos etiam diabolos seu angelos in peccatum